

ΒΟΒΟΥΣΙΩΤΙΚΑ

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ —
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1989

ΧΡΟΝΟΣ 5ος

Αριθμός φύλλου 34

Ο ισχυρός υδροκί- νητος τροχός Του Τεχούσιου Τέγου

Δημοσιεύουμε αποσπάσμα-
τα από ένα άρθρο του συμ-
πατριώτη μας Τέγου Τέγου
που δημοσιεύτηκε σε αμε-
ρικάνικο περιοδικό. Ο Τέ-
γος Τέγου, καθηγητής, δι-
δάκτωρ της Ισπανικής Λο-
γοτεχνίας που ζει στο Ρόντ
Αϊλαντ των ΗΠΑ είναι έγ-
γονός του Τέγου Μπραζίτι-
κού που κατασκεύασε το πε-
ρίφημο ξύλινο ρολόι της
Βοβούσας. Για τον Τέγο
Μπραζίτικου γράφουν οι με-
γάλοι περιηγητές WACE
και THOMPSON στο βι-
βλίο τους: Οι ΝΟΜΑΔΕΣ
ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ: «Το με-
γάλο χαρακτηριστικό της
Βοβούσας που την ξεχωρί-
ζει από όλα τα γειτονικά
της χωριά είναι ότι έχει
ένα ξύλινο ρολόι καμωμένο
πάνω σ' ένα σχέδιο ενός κα-
τοίκου της, που πέθανε τε-
λευταία σε μεγάλη ηλικία
και υπήρξε το επίκεντρο ο-
ρισμένων διηγήσεων. Σχε-
δόν αγράμματος, επινόησε

μερικές μηχανικές βελτιώ-
σεις κυρίως σχετικά με τα
νεροπριονιστήρια και τα σι-
δηρουργεία. Ιστορίες ανα-
φέρονται για την αξιοθαύ-
μοστη ικανότητα που είχε
να κάνει υπολογισμούς με
το μυαλό του, που ακόμα
και ο Ευρωπαίος συζητητής
του θα μπορούσε να τις κά-
νει μόνο στο χαρτί» (Το α-
ποσπασμα αυτό είναι από
την ελληνική έκδοση του
βιβλίου που έκανε ο Φιλο-
λογικός Ιστορικός Λογοτε-
χνικός Σύνδεσμος Τρικα-
λων).

Την ελεύθερη μετάφρα-
ση του άρθρου έκανε ο Γι-
άννης Πινδέας. Στο αμερι-
κάνικο περιοδικό το άρθρο
συνδεόταν από μία φωτο-
γραφία νερόμυλου της Βο-
βούσας και του Νικολίτση
Βραζιτούλη.

Πρόκειται για το γιγάν-
τιο υδροκίνητο τροχό, τον
οποίο μετατρέπει η μηχανι-

κή ενέργεια το ορμητικό
κρύο νερό του θουήσιου
ρεύματος, για να λειτουρ-
γούν οι μύλοι και τα πρι-
ονιστήρια της Βοβούσας.

Παρατηρήστε, παρακα-
λώ, στη φωτογραφία τη γε-
ωμετρική τελειότητα του
τροχού, ο οποίος εμπλέκει

για με ειδικά σιμάρια από
σκληρό ξύλο οξυάς.

Τα σανίδια κι οι γρεντι-
ές ξυλείας πέφκν, με ρό-
ζους συνήθως, αλλά και ο-
ξυάς, χρησίμευαν, όπως και
τώρα, στην κατασκευή οικο-
δομών και ειδών ξυλουργι-
κής, γενικά — ακόμη ορο-

μύλους. Οποτε αναλάμβανε
δε να κατασκευάσει μύλο,
εκτός από την οικονομική
«γερή» του αμοιβή, ο επιχει-
ρηματίας του παρείχε αρχο-
ντική φιλοξενία: δωμάτιο
για ύπνο, καλά φαγητά
και κρασάκι, αλλά και σε-
βασμό από το οικείο περι-

και μύλους.

Ένα άλλο πρόβλημα, σχε-
τικό με το νερό που χρειά-
ζονται τα πριόνια, οι μύ-
λοι, τα μαντάνια και νερο-
τριβιές, ήταν η κατασκευή
υδραγωγού. Βασικά και
πρωτόγονα, γίνονταν ένα
απλό αυλάκι. Οπου όμως
το έδαφος είχε απότομες
πλαγιές και θράχους, κατα-
σκευάζονταν ξύλινα κανά-
λια, με θαλάμους και εξο-
δους για την ομαλή ροή
του νερού. Αλλά σε περί-
πτωση μεγάλης ανώμαλης
οπίσθησης, ο υδραγωγός
στοίχιζε περισσότερο από το
κόστος όλου του υπόλοιπου
έργου.

Ο Νικολίτσης ήταν περι-
ζήτητος επίσης να κατα-
σκευάζει που να επισκευά-
ζει μαντάνια και νεροτριβι-
ές που θεωρούνταν παραρ-
τήματα ενός μύλου.

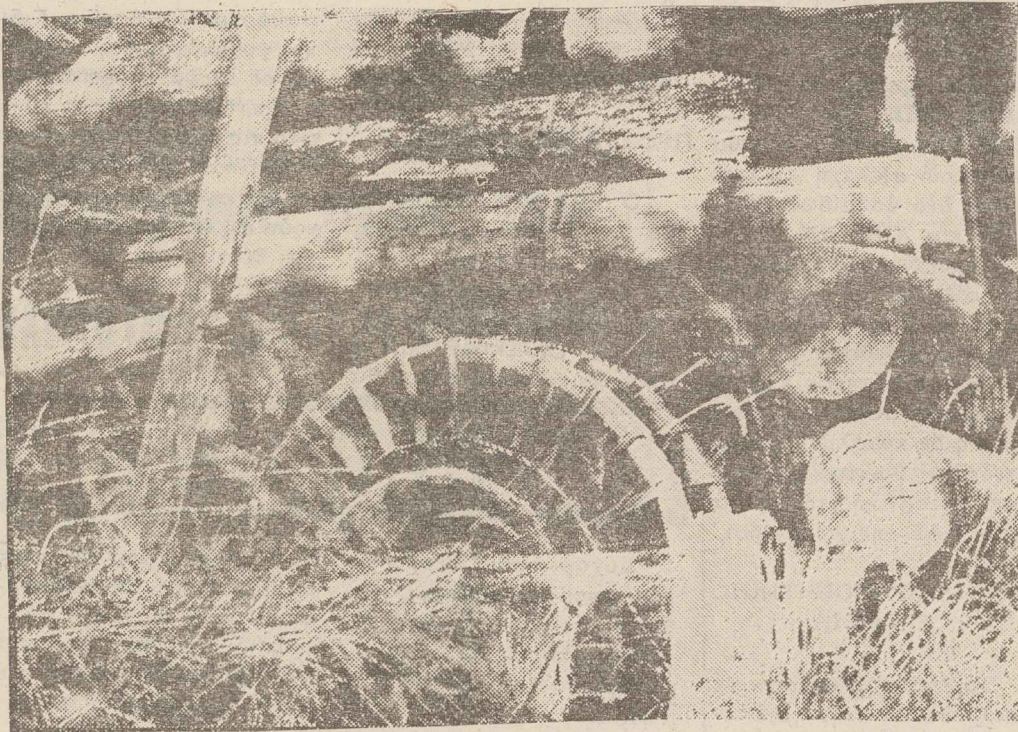
Εγώ πιστεύω ότι είναι
κατόρθωμα η εγκατάσταση
ενός νεροπριονιστήριου ή ενός
μύλου. Φαντασθήτε λοιπόν,
ένα σύγχρονο μηχανικό,
που θέλει μόνος του να κά-
νει ένα μικρό εργοστάσιο.

Αρχίζει κατασκευάζον-
τας τα πρώτα εξαρτήματα,
δοκιμάζοντας και συναρμω-
λογή τους. Αλλά βλέπει
ότι μάλλον δεν θα τα κατα-
φέρει, και θα προτιμήσει να
αγοράσει τις απαιτούμενες
μηχανές, τροχούς, τροχα-
λία, άξονες, λουρίδια κ.τ.λ.,
που θα θα συνδυαστούν με
την βοήθεια εργατών.

Πρώτα — πρώτα, ο αρχι-
μάστορας πριονάς πρέπει να
διαλέξει το μέρος του νέου
νεροπριονίου. Αυτό όμως ε-
ξαρτάται από την ύπαρξη
νερού, απαραίτητου για
την περιγραφή του τρο-
χού, καθώς και από την α-
πόσταση μέχρι την πρώτη
για επεξεργασία ύλη: Κα-
τάλληλα δέντρα.

Όταν δεν υπάρχουν τρα-
κτέρ, ήταν δύσκολο — να
μεταφερθούν τα κούτσουρα
στα πριόνια. Επικίνδυνη δου-
λειά. Τραυματίζονταν εργά-
τες και δεν βρίσκονταν για
τρός εκεί κοντά.

Το μαντάνι κάνει πιά α-
παλά τα καινούργια μάλ-
λα υφάσματα, ενώ η νερο-
τριβιά τα κάνει πιά σφιχτά
και χροδατά. Ιδιαίτερα, οι
περίφημες βελόνες πλένο-
ται στις νεροτριβιές στα τέ-
λη του καλοκαιριού, για να
—» Στην 4η σελίδα

Νεροπρίνο στη Βοβούσα

5ος χρόνος για τα «Βοβουσιώτικα»

Φίλε αναγνώστη,

Η εφημερίδουλα μας δια-
νύει τον πέμπτο χρόνο ζω-
ής της και κυκλοφορεί σε
500 φύλλα (εσωτερικό και
εξωτερικό).

Κριτική και επαίνους έ-
χει δεχθεί από πολλούς γνό-
τους και φίλους. Ομως πέν-
τε χρόνια τώρα πολλοί λί-
γοι είναι αυτοί που βοήθη-
σαν ή βοηθούν την Εφημε-

ριδούλα μας.

Και μεις που ασχολούμα-
στε μην νομίζετε ότι είμα-
στε αστήρευτη πηγή. Θα υ-
ποχρεωθούμε κάποτε να ε-
παναλάβουμε τα ίδια.

Είναι πολλοί αυτοί που
θα μπορούσαν να βοηθή-
σουν γράφοντάς και όλοι
μας μπορούμε να βοηθήσου-
με οικονομικά για την έκ-
δοσή μας.

πολλές σύνθετες αρχές
της εφαρμοσμένης γεωμε-
τρίας. Με μία ματιά φαίνε-
ται να μοιάζει μ' ένα ήλιο
τρόπιο, με πελώριο άξονα
στο κέντρο και ακτίνες ενι-
σχυμένες με σφήνες, που α-
κτινολογούν με χάρη προς
τα έξω.

Με τη σιροφή του νερο-
κίνητου αυτού τροχού ενερ-
γοποιείται το έκκεντρο («η
καρδιά» της μηχανής) που
ανεδοκατεβάζει, γοργά και
σταθερά, το κάθετο και κο-
φτερό πριόνι, το οποίο δια-
σχίζει το πλαγιαστό κι αυ-
τόματα προωδούμενο κορ-
μό δέντρου (κούτσουρο, α-
πλά) που τελικά μετατρέπε-
ται σε σανίδα και γρεντιές.

Η Βοβούσα ήταν, κι είναι
γνώστη σε χωριά και πό-
λεις, σαν κέντρο ξυλείας
και γενέτειρα περιζήτητων
υλοτόμων, «μαστόρων» κι
κι εργατών — που λέγον-
ται πριονάδες, αφού το πρι-
ονιστήριο λέγεται απλά
πριόνι.

Η βοβουσιώτικη ξυλεία
αφού στέγνωσε σε ειδικές
στίβες, μεταφέρονταν στα Γι-
άννινα ή αλλού σε μουλά-

φών. Ετσι, πολλά σπίτια
των πινδικών κυρίως χωρι-
ών αναβίδουν στο εσωτερι-
κό τους μία λεπτή μυρουδιά
ρετσίνας.

Είναι πολύ ευχάριστο να
μπεί κανείς σ' ένα τέτοιο
θλάχικο λικακουριό, όπου
θα ιδεί κατάσπρες, αλλά κι
έγχρωμες βελόνες, σιρω-
μένες στο δάπεδο και πάνω
σε ξύλινα σαντούκια σε σει-
ρές κολλητές στον τοίχο,
αντί κανονπέδες.

Σχεδιαστής και τεχνί-
της, που έκανε το νεροκί-
νητο τροχό, που περιέγραφα,
ήταν ο πεθερός μου Νικόλα-
ος Βραζιτούλης, πασίγνω-
στος ως Νικολίτσης, αλλά
και ως διάσημος μηχανικός
πές, σαν μάστορας κι αρχι-
μάστορας της Βοβούσας.
Και ο οποίος φαίνεται στη
φωτογραφία κρατώντας
στην αγκαλιά του ένα από
τα παιδιά του.

Ο πεθερός μου ήταν μία
μηχανική ιδιοφυΐα — και
περιζήτητος μάστορας σ'
όλη την Ηπειρο, όπου κατα-
σκεύασε, επισκεύασε ή κα-
θάρισε πολλά πριόνια και

βάλλον προς τον ξακουστό
αρχιμάστορα.

Ο Νικολίτσης δεν είχε δι-
πλώμα μηχανικού, οιοδήποτε
τε βεβαίω. Ποτέ δεν έμαθε
φυσική. Ποτέ δεν σπούδασε
Υδραυλική. Όλη του η εκ-
παίδευση περιόριζονταν
στις γνώσεις που έμαθε στο
στοιχειώδες τετραπύξιο σχο-
λείο της εποχής του, επι-
ταυροκρατίας. Όταν ο α-
γράμματος συνήθως δάσκα-
λος έδερνε άγρια — ή ξε-
ρίζωνε, σχεδόν το αυτί του
οιδοματιστού ή ατακτού μα-
θητή.

Ζαν τεχνίτης, ο Νικολί-
τσης μεταχειριζόταν πρω-
τογενή εργαλεία, κυρίως
δεν το σκεπάζει, αλλά με το
φωτικό υφάνειο. Μόλλα από
αυτά τα κατασκευάζαν γυ-
φίει σιδηρουργοί. Απεφύγε-
σε να χαράζει σχέδια, προ-
τιμώντας να διανοείται τις
λέπτομέρειες κατά την εξέ-
λιξη της δουλειάς. Αυτός

πρώτος σχεδίασε και παρά-
γνε τα ειδικά τσεκούρια
για την ευκολότερη κοπή
των δέντρων, καθώς και
μερικά πρωτότυπα μεταλλί-
κα εξαρτήματα για πριόνια

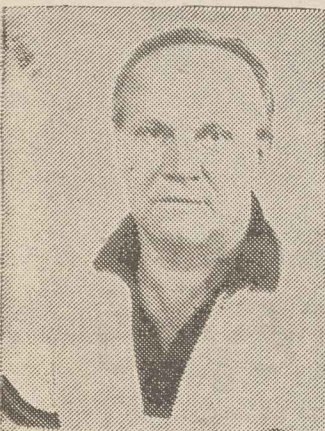
ΣΕΛΙΔΑ 2η

Αφιέρωση στο «Βεβουσιώτικα» για τα νειάτα του τόπου μας

ΜΕΛΕΤΗ

Ανίχνευσης - εξέλιξης ποδοσφαιριστών

Του κ. Θανάση Δρούγια καθηγητή-προπονητή

-3ον-

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ

Σε κάθε περιφέρεια, από κάθε άποψη για τους ενδιαφερόμενους κάθε πλευράς (παράγοντων — φιλάθλων — αθλουμένων), θα δίνεται η ευκαιρία διαπιστώσεων, επιλογής, συμμετοχής, συνεισφοράς και όπως δήποτε τόνος ψυχολογικός — αθλητικός όπως: α) στους υπεύθυνους της Ε.Π.Ο. να διαπιστώσουν, β) στους παράγοντες των συλλόγων να επιλέξουν, γ) στους ενδιαφερόμενους αθλουμένους νέους να αποδείξουν και στους φιλάθλους να θαυμάσουν και να απολαύσουν.

Η εξέλιξη των ΝΕΩΝ θα είναι ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ και ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ και τα προγράμματα προπονήσεων, με τις συνεχείς συναντήσεις στα τέσσερα στάδια επιλογής τους και την εποχή μεγάλων ποδοσφαιριστών της χώρας μας που θα επισκέπτονται τα ΚΕΝΤΡΑ — ΚΛΙΜΑΚΙΑ σε προπονήσεις παίρνοντας και οι ίδιοι μέρος ή παίζοντας σε κάποια φιλική συνάντηση με τους ΝΕΟΥΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ. Ετσι δεν θα χάνεται κανένα ταλέντο, πρόγραμμα που θέλουμε, όλοι οι ειδικοί, να συμβαίνει σήμερα, γεγονός που αναγκάζει τους συλλόγους μας στην αντικοινωνική μέθοδο της εισαγωγής — αγοράς παικτών από το εξωτερικό.

Το ανωτέρω σύστημα,

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Το πρόγραμμα, που θα ακολουθείται στην προετοιμασία των ποδοσφαιριστών, τόσο στις ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ, όσο και στα ΠΕΡΙΦ. ΚΕΝΤΡΑ στις ΠΑΕ και στις διάφορες άλλες κατηγορίες των συλλόγων, πρέπει να είναι ενιαίο.

Αυτό θα μελετάται με βάση τα αποτελέσματα της προηγούμενης περιόδου, από επιτελείο ειδικών (των ομοσπονδιακών και προπονητών συλλόγων) με γνωστή μέθοδο (αξιολόγηση) στην οποία θα ενοποιούνται οι νέοι στοιχεία που έρ-

χονται σε φως από Εθνικές ομάδες, Σχολές ή συλλόγους που σημειώνουν πρόοδο και εξέλιξη παγκόσμια.

Αλλιώς δεν είναι δυνατό να έχουμε σωστή και αποδοτική εργασία, όταν κάθε τεχνικός ο οποίος ήθελε να βάλει και όπως ναι μεν, δηλαδή χωρίς ΠΡΟΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΟ — ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟ — ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Ακόμη συμβαίνει ο αντίθετος της περίπτωσης να έχουμε και αντίθετα αποτελέσματα, σε βάρος της δημιουργίας ισχυρών ομάδων από τις ΠΑΕ, και άλλους συλλόγους, σε βάρος της εξέλιξης των ταλαντούχων νέων και οπωσδήποτε τροχόπεδη στην ανάπτυξη των ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΑΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ.

Ο νέος ποδοσφαιριστής θα έχει πρόσφορο έδαφος για την εξέλιξη του, γιατί θα έχει προπαιδεία αρκετών χρόνων στις διάφορες ομάδες επιλέκτων και η προετοιμαστικότητα του θα είναι καλύτερη από την προετοιμασία των άλλων.

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους μας συμπαράστηκαν στο θαρρύ πένθος μας για το θάνατο του πολυαγαπημένου μας Θεοδώρου Νουκίτσα.

Η ΣΥΖΥΓΙΟΣ: Μαίρη, ΤΑ ΤΕΚΝΑ: Γιάννης, Μαρία, Φανή.

Ο συν μεγάλης μας καθηγητής Νίκος Μιχ. Βραζιτούλης αρραβωνιάστηκε με την καθηγήτρια Ελένη Λάμπρη.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα στον Αγιο Γεώργιο Βουδούσας.

Η συγχαριανή μας Κατερίνα Παναγιώτη Κούσκου αρραβωνιάστηκε με τον Νικόλαο Ζιγιά από τα Γρεβενά. Καλά στέφανα.

Στις 25—8—89 απεβίωσε ο Ιωάννης Ευσταθίου, συν)χος αστυνομικός. Η οικογένειά του να δεχθεί τα συλλυπητήριά μας.

Στις 20—10—89 στα Γιάννινα απεβίωσε ο Νικόλαος Ζήσι Λήμιος σε ηλικία 82 ετών. Πέρασε καλώς οικονομικά αλλά και κοινωνικά — πολύ γλεντζές, Συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Στην συμπαινή της Κατερίνας Παναγιώτης Κούσκου αρραβωνιάστηκε με τον Νικόλαο Ζιγιά από τα Γρεβενά. Καλά στέφανα.

Στις 25—8—89 απεβίωσε ο Ιωάννης Ευσταθίου, συν)χος αστυνομικός. Η οικογένειά του να δεχθεί τα συλλυπητήριά μας.

Στις 20—10—89 στα Γιάννινα απεβίωσε ο Νικόλαος Ζήσι Λήμιος σε ηλικία 82 ετών. Πέρασε καλώς οικονομικά αλλά και κοινωνικά — πολύ γλεντζές, Συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Στην συμπαινή της Κατερίνας Παναγιώτης Κούσκου αρραβωνιάστηκε με τον Νικόλαο Ζιγιά από τα Γρεβενά. Καλά στέφανα.

Στις 25—8—89 απεβίωσε ο Ιωάννης Ευσταθίου, συν)χος αστυνομικός. Η οικογένειά του να δεχθεί τα συλλυπητήριά μας.

Στις 20—10—89 στα Γιάννινα απεβίωσε ο Νικόλαος Ζήσι Λήμιος σε ηλικία 82 ετών. Πέρασε καλώς οικονομικά αλλά και κοινωνικά — πολύ γλεντζές, Συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Οι βλάχοι για τα χειμαδιά

(Από το βιβλίο της κ. Πόνης Μαρνέλη - Πιτούλη)

Χαρακτηριστικά με την ομορφιά, το λεπτό γούστο και το ανεξάντλητο λαογραφικό στοιχείο έχουμε την ευκαιρία να παραθέσουμε τα παρακάτω:

Μπροστά πέρασαν οι νυχφές κι οι ανύπαντροι κοπέλες.

Κάθε μία κρατούσε κι από ένα αλόγο, φορτωμένο από τα χαλινάρια του. Όλες, η μία πίσω από την άλλη στη σειρά, ντυμένες με αχιρνινατά τους φουστανάκια από φέλλα (θελοδύο) θύσινι νιά ή πράσινη. Με πολλές στρώρες ολόγυρα στη μέση, μακριά ως τον αστραγάλο. Παπούτσια από λουστρίνι μαύρο χοντρό, με χρυσά

Κ. Δ.

«Οι φίλοι των βουνών»

κ. Πολιτίδης Ευθύμιος

Αλήθεια σήμερα τα θού να είναι οι καλύτεροι φίλοι των ανθρώπων, αμύλντα, αγέροχα, υπερήφανα, στέκουν στο διάβα του χρόνου συντροφικά.

Ομως ο άνθρωπος αγιάζει τον τόπο κι αν δεν έρπονται ο φίλος μου δασολόγος κ. Πολιτίδης Ευθύμιος, να στείλει ένα χίπι να

μας θγάλει από τις λάσπες στη μαύρη πέτρα (κιάντρο), από Γρεβενά — Περιβόλι, ποιος ξέρει με το Ι. Χ. μαζί τι μαρτύριο θα είχαμε.

Δεν έχουμε λόγια να τον ευχαριστήσουμε και να τον νίσουμε ότι, αποτελεί παράδειγμα κρατικού λειτουργού ο εν θέματι δασολόγος ΧΡΟΝΗΣ ΔΡΟΥΓΙΑΣ

Από τη δράση του Δασαρχ. Μετσόβου

Στο Γρεβενί το Δ. Μετσόβου ως γνωστό έκτισε ο κημά του για τη στέγαση του Δασαρχείου. Ετσι σήμερα το Δημόσιο δεν πληρώνει ενόικια.

Ομως εκείνο που τις προάλλες μας έκανε αίσθηση ήταν το ότι στις 9 μ.μ. ώρα δύο υπάλληλοι εργαζόμενοι στο γραφείο τους κι αυτοί ήταν οι Γιάννης Κυρίτης και Πάσχος Μασσίκος και όπως πληροφορούμαι αυτό γίνεται κατ' επανάληψη.

Να παραδείγματα που μας κάνουν υπερήφανους για τον τόπο μας.

Ενταξη νέων έργων στο ΣΠΑ

Η ένταξη νέων έργων στο Σχέδιο Περιφερειακής Ανάπτυξης της Ηπείρου είναι ένα από τα θέματα που θα απασχολήσει τη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Ηπείρου,

Εμπόρων Ιωαννίνων με τη λεγόμενη της προς τον Δ) τη της Τράπεζας Ελλάδας κ. Χαλκίδα διαμαρτύρεται για άπνη απόφαση του να διακοπεί η χρηματοδότηση των μικρομεσαίων.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

Στην οικογένειά του συλλυπητήρια.

ΣΕΛΙΔΑ 3η

Το κρυάρι χωρίς θείο

Από το Αρχείο του κ. Γιάννη Πέτρου (Πινδέα)

— 2ον —

Ηλθε ο καιρός που ο γεροστέλιγκας αποφάσισε να παντρεύει τον Μήτρο. Και του διάλεξε μία Σαρακατσανοπούλα, όλο ομορφιά και χάρη, να την πείσει στο ποτήρι. Στο πρόσωπο και στο δέρμα είχε το χρώμα του άσπρου κρινού ανακατωμένο με το χρώμα του κόκκινου τριανταφυλλιά. Σπάνια ομορφιά, σαν τα πολύχρωμα λουλούδια του θουνού. Με πρόβια εκατοντάδες πρόβια κι αμέτρητα φαντά, θελόντες και κελίμια.

Κι έγινε ο γάμος. Σφάχθηκαν αρνιά, φαγοπότί και γλέντι μέρες στη σειρά. Και τραγουδία και χοροί και μεγάλη χαρά και ευθυμία.

Σ' ένα καινούργιο καλίδι, γεμάτο φλοκωτές θελόντες και καλούφαρμα κιλύμια, θάβαν τους νεογυμνούς να κοιμηθούν.

Μα ο Μήτρος κοιμόταν στην άκρη, μόνος. Επόμενα από την νύφη. Είχε ακούσει αυτόν τον παπά στην εκκλησία, που είχε, κάποτε, πως είναι αμαρτία να περπατάει ένα κορίτσι.

Πέρασε έτσι μία νύχτα, πέρασε δεύτερη και τρίτη, κι όλο το ίδιο. Η νύφη αναστρέφει και δεν κοιμόταν. Με δάκρυα και παράπονο, πήγε στην μάνα της και της είπε:

— Αυτός δεν είναι άνδρας.

— Κι εσύ, μωρ' παραλή; Γιατί δεν πηγαίνεις κοντά του; Να πας κοντά του, να τον αγκαλιάσεις, να τον γαργαλάς, να τον χαϊδεύεις απ' εδω κι απ' εκεί, να κολλήσεις επάνω του, να τον φιλήσεις, στο πρόσωπο, στα μάτια και στο στόμα, όπου να ανάνει κι όταν ανάψει, δεν θα ξεκολλήσει από κοντά σου, της είπε η μάνα της.

Κι έτσι έκανε η νύφη η Αρχόντισσα.

Ο Μήτρος γλυκάθηκε ο έρμος. Αρχισε να μην τηγιά

νει στα πρόβια. Αδυνάτιζε κι όλο αδυνάτιζε. Βογγόσε κι αναστέναζε ο γεροστέλιγκας, ο μπαμπάς του. Και μία μέρα τον κάλεσε και του είπε:

Ωρ' Μήτρο, ο αδερφός μου ο Βασίλης, δηλ. θείος σου, έχει να μου δώσει κάμποσα λεφτά. Πάρε αυτό το γράμμα και πήγαινε το σ' αυτόν. Να περιμένεις εκεί ώπου να σου δώσει τα λεφτά. Και τούδωσε το γράμμα.

Ο Μήτρος πήρε το γράμμα και με θαρραλέα καρδιά, χωρίς καμιά δρεβή, έβγαλε το σαμάρ στο μουλάρι, έριξε πάνω στο σαμάρ μία ολκακίονουρη θελόντες ολκάσπηρ σαν το χιόνι, και θαλάρηκε και ξεκίνησε. Ηταν απαρρόβιατος όμοιος να μην αντιλήψει κανένας στην προσταγή του Αρχιστέλιγκ. Η οικογενειακή παθολογία κι ο σεβασμός ήταν ιερά κι απαραβίαστα.

Μα ο πανήγυρης ο στέλιγκας στο γράμμα για τον αδελφό του δεν έγραψε τίποτε νιά δανεικά λεφτά. Να τι έγραψε:

Αλεφθέρ' Βασίλ, Σου στέλνω τον Μήτρο τον γιόμ. Να τον κρατήσεις στο κονάκι, να τον καλοθρέψεις ώπου να δυναμώσ' γιατί αδυνάτισε πολύ μετά τον γάμο. Όταν γερή, να μου τον στείλεις πίσω. Σε φίλω ο αδελφός Λάμπρος.

Ο αδελφός του Λάμπρου μόλις διάβασε το γράμμα, κατάλαβε. Έκανε με το μάτι τονισμένη στην γυναίκα του την Βυσσάνα και της είπε: Τον Μήτρο τον ανεμίζω με να τον κοιτάξεις και να τον ταΐσεις του πουλιού τα γάλα, καλλίτερα από παιδί μας. Ακουσες;

— Ακουσες, είπε η Βασίλενα.

Και δώστα η Βασίλενα. Πίτες κάθε μέρα που μοσχοβολούσαν στο φρέσκο θούτο. Ολόπαχες κότες και κολεωμένα αρνίσια κρέας για τον Μήτρο. Κι ο θείος ο

Βασίλης όλο κουβαλούσε καλάρια γεμάτα ολόγλυκα σταφύλια και μεγάλα κατάρια κίμια, καλογενωμένα με παπύνα και καρπούζια. Να δυναμώσ' και να γερή ο Μήτρος ο ανεμίζος.

Σε λίγες εβδομάδες ο Μήτρος έγινε όπως πρώτα, σαν θηρίο.

Ο Βασίλης ο θείος του τούλιε σ' ένα μαντήλι μερικά κομμάτια από παλιές εφημερίδες κι ένα καλό τραγούδι του είπε: — Μήτρο πδ'ιμ' κοντέβ να ξεκινήσουμ για τα χειμαδιά. Πάρε αυτά τα λεφτά και δώστα στον αδελφό τον Λάμπρο και πές του πως τον φιλω. Υστερα τσάφισε το χέρι, τον αγκαλιάσε και τον φίλησε. Αι στο καλό.

Αυτό που περίμενε κι ο Μήτρος. Το σαμάρ στο μουλάρι, την θελόντες από πάνω, καλάρια και δρόμο πίσω. Όταν έφθασε κοντά στα καλάρια τους, πάνω στο μονοπάτι είδε ένα δικό τους κρυάρι, μόνο κι αποκομμένο.

Το κρυάρι καθόταν με το κεφάλι σκυμένο, με τα μάτια κλειστά κι απ' τις μύτες του τρέχαν μύζες. Ήταν αδύνατο, πετσί και κόκκα-

λα. Μόλις κρατιόνταν στα πόδια του, που έρεμαν. Ο Μήτρος σταμάτησε, κατέβηκε απ' το μουλάρι και πήλσισε το κρυάρι. Αχ! έρμος. Με πολλά πρόβια στα παντρήτες είπε, σαν να μιλούσε σε άνθρωπο. Υστερα έσκυψε σ' αυτό του κρυαριού και του ψιθύρισε σιγά.

Αν είχες κι εσύ έναν θείο σαν μένα δεν θα έφθανες σ' αυτά τα χαλάρια. Σήκωσε το κρυάρι, το έβαλε στο σαμάρ του μουλαριού, το έδεσε για να μην πέσει και πήγε στα καλάρια.

Ο Γερασιόλγκας ο μπαμπάς του και η γυναίκα του η Αρχόντισσα μόλις τον είδαν ήταν όλο χαρά.

Κοίταξε κι εσύ Θανάση, που είσαι νιόπαντρος να μην πάθεις σαν το Μήτρο και σαν το κρυάρι είτε ο γέρο—Χρήστος στον διπλανό του, τον νεολαίο που ήταν νιόπαντρεμένος.

Ο Θανάσης κοκκίνησε και έσκυψε το κεφάλι. Όλοι οι άνθρωποι του καφενείου γελάσαμε με την ψυχρή μας. Μόνον ο Θανάσης έμεινε κάπως σκεπτικός.

Βράβια Αύγουστος 1989
Θωμάς Σταγκολιάνης
(Αρχείο Γιάννη Πινδέα)

Προσφορά προς τον

Πελοιστικό Σύλλογο Βουδούσας

Το ζεύγος Τζωρτζή και Σουλτάνα Τομπόση (Σουλτάνα — αλ—Μπέλτσιου) απ' τη Νάουσα των ΗΠΑ έστειλαν στο Σύλλογό μας ένα εικονομική ενίσχυση το ποσό των εκατό δολλαρίων.

Με την ευκαιρία, για να μβούν οι νέες γενιές η κα Σουλτάνα προέχει και από την οργάνωση Μπέλτσιου που έχει δώσει το όνομα σε συντομία της Βουδούσας και στη θρύση του συντοκισμού που τρέχει από τότε συνέχεια χωρίς να σταματήσει για μας θυμίζει την παλιά αυτή οικογένεια. Η Εφημερίδα μας τους ευχαρίστησε και πιστεύει και άλλοι συγχαίρει, που έρπονται μακριά από τη Βουδούσα να δείξουν το ίδιο ενδιαφέρον για τη γενεαίρά τους.

Πόση ευχαρίστηση και πόσα περήφανα πρέπει να είναι διότι το όνομα Μπέλτσιου βρίσκεται και θα παραμείνει για πάντα στην ιστορία και ιστορική Βουδούσα (Μπασιάνα).

Ενα σπουδαίο έργο αρχίζει εντός των ημερών στη Βουδούσα. Είναι, κάτι που θα δώσει αίσθητική ομορφιά και λα-

καθαριότητα, ο τοίχος αντιστήριξης από την είσοδο του χωριού (Νέα ερήση) μέχρι ψηλά — γέφυρα λού-

Ομάδα τελωνειακών υπαλλήλων της Αλβανίας βρίσκεται τις τελευταίες ημέρες στα Γιάννινα, προσκεκλημένη από τους τελωνειακούς υπαλλήλους της 7ης Τελωνειακής Περιφέρειας Ηπείρου.

Οι Αλβανοί θα παραμείνουν στα Γιάννινα για 10 ημέρες και στο διάστημα αυτό θα έχουν συνεργασία με τους Έλληνες συναδέλφους τους για τελωνειακά θέματα.

Αποκτόμε φίλους με τα Γυμναστήρια και έφθασαν οι πρώτες οικονομικές ενισχύσεις από το εξωτερικό 12.500 γινάτια. Κυρία και φίλοι μας τη μεταξωτή

σταλή ποδοσφαιριστών ΒΟΒΟΥΣΑ του Π.Α.Σ. τους ευχαριστούμε θερμά. Για τον ίδιο σκοπό άλλη ανώνυμη έδωσε 100 δολάρια.

Ενα σπουδαίο έργο αρχίζει εντός των ημερών στη Βουδούσα. Είναι, κάτι που θα δώσει αίσθητική ομορφιά και λα-

καθαριότητα, ο τοίχος αντιστήριξης από την είσοδο του χωριού (Νέα ερήση) μέχρι ψηλά — γέφυρα λού-

Ομάδα τελωνειακών υπαλλήλων της Αλβανίας βρίσκεται τις τελευταίες ημέρες στα Γιάννινα, προσκεκλημένη από τους τελωνειακούς υπαλλήλους της 7ης Τελωνειακής Περιφέρειας Ηπείρου.

Οι Αλβανοί θα παραμείνουν στα Γιάννινα για 10 ημέρες και στο διάστημα αυτό θα έχουν συνεργασία με τους Έλληνες συναδέλφους τους για τελωνειακά θέματα.

Αποκτόμε φίλους με τα Γυμναστήρια και έφθασαν οι πρώτες οικονομικές ενισχύσεις από το εξωτερικό 12.500 γινάτια. Κυρία και φίλοι μας τη μεταξωτή

σταλή ποδοσφαιριστών ΒΟΒΟΥΣΑ του Π.Α.Σ. τους ευχαριστούμε θερμά. Για τον ίδιο σκοπό άλλη ανώνυμη έδωσε 100 δολάρια.

Ενα σπουδαίο έργο αρχίζει εντός των ημερών στη Βουδούσα. Είναι, κάτι που θα δώσει αίσθητική ομορφιά και λα-

καθαριότητα, ο τοίχος αντιστήριξης από την είσοδο του χωριού (Νέα ερήση) μέχρι ψηλά — γέφυρα λού-

Ομάδα τελωνειακών υπαλλήλων της Αλβανίας βρίσκεται τις τελευταίες ημέρες στα Γιάννινα, προσκεκλημένη από τους τελωνειακούς υπαλλήλους της 7ης Τελωνειακής Περιφέρειας Ηπείρου.

Οι Αλβανοί θα παραμείνουν στα Γιάννινα για 10 ημέρες και στο διάστημα αυτό θα έχουν συνεργασία με τους Έλληνες συναδέλφους τους για τελωνειακά θέματα.

Χειμωνιάτικη βλάχικη παροιμία

Ενας νέος όταν παντρεύτηκε είπε μετά από λίγες μέρες στη μάνα του, μητέρα εσύ εσύ σ' αγαπώ σαν τη φωτιά ενώ τη γυναίκα σου το μέλι.

Της μάνας, κακοφάνης. Μία Κυριακή κοντά στα Χριστούγεννα που έκανε φορετό κρύο, πήγαν και οι τρεις στην εκκλησία χωρίς

να έχουν ανάψει το τζάκι στα σπύτα. Όταν γύρισαν, το παιδί λέει στη γυναίκα του, δώσε ένα κουτάλι μέλι στη μάνα και η μάνα απαντάει: Φωτιά γιέ μου, φωτιά γιέ μου ... δεν δέλω μέλι.

Τότε κατάλαβε η μάνα την αγάπη του γιού της.

Η προσφορά του Bay. Νόλλα

Στο προηγούμενο φύλλο μας, που αναφερόμαστε στα έργα του χωριού... ο δάμινας του τυπογραφείου μας την έκανε... και ζητάμε συνδυασμό από τον φιλότιμο

Βαγγέλη, γιατί το φορηγό του κι ο ίδιος πρόσφεραν πολυτιμίες υπηρεσίες, μ' αυτό και οι δύο μεγαλύτεροι γιοί του τους συγχαιρούμε.

Ο Θανάσης κοκκίνησε και έσκυψε το κεφάλι. Όλοι οι άνθρωποι του καφενείου γελάσαμε με την ψυχρή μας. Μόνον ο Θανάσης έμεινε κάπως σκεπτικός.

Βράβια Αύγουστος 1989
Θωμάς Σταγκολιάνης
(Αρχείο Γιάννη Πινδέα)

Προσφορά προς τον

Πελοιστικό Σύλλογο Βουδούσας

Το ζεύγος Τζωρτζή και Σουλτάνα Τομπόση (Σουλτάνα — αλ—Μπέλτσιου) απ' τη Νάουσα των ΗΠΑ έστειλαν στο Σύλλογό μας ένα εικονομική ενίσχυση το ποσό των εκατό δολλαρίων.

Με την ευκαιρία, για να μβούν οι νέες γενιές η κα Σουλτάνα προέχει και από την οργάνωση Μπέλτσιου που έχει δώσει το όνομα σε συντομία της Βουδούσας και στη θρύση του συντοκισμού που τρέχει από τότε συνέχεια χωρίς να σταματήσει για μας θυμίζει την παλιά αυτή οικογένεια. Η Εφημερίδα μας τους ευχαρίστησε και πιστεύει και άλλοι συγχαίρει, που έρπονται μακριά από τη Βουδούσα να δείξουν το ίδιο ενδιαφέρον για τη γενεαίρά τους.

Πόση ευχαρίστηση και πόσα περήφανα πρέπει να είναι διότι το όνομα Μπέλτσιου βρίσκεται και θα παραμείνει για πάντα στην ιστορία και ιστορική Βουδούσα (Μπασιάνα).

Ενα σπουδαίο έργο αρχίζει εντός των ημερών στη Βουδούσα. Είναι, κάτι που θα δώσει αίσθητική ομορφιά και λα-

καθαριότητα, ο τοίχος αντιστήριξης από την είσοδο του χωριού (Νέα ερήση) μέχρι ψηλά — γέφυρα λού-

Ομάδα τελωνειακών υπαλλήλων της Αλβανίας βρίσκεται τις τελευταίες ημέρες στα Γιάννινα, προσκεκλημένη από τους τελωνειακούς υπαλλήλους της 7ης Τελωνειακής Περιφέρειας Ηπείρου.

Οι Αλβανοί θα παραμείνουν στα Γιάννινα για 10 ημέρες και στο διάστημα αυτό θα έχουν συνεργασία με τους Έλληνες συναδέλφους τους για τελωνειακά θέματα.

Αποκτόμε φίλους με τα Γυμναστήρια και έφθασαν οι πρώτες οικονομικές ενισχύσεις από το εξωτερικό 12.500 γινάτια. Κυρία και φίλοι μας τη μεταξωτή

σταλή ποδοσφαιριστών ΒΟΒΟΥΣΑ του Π.Α.Σ. τους ευχαριστούμε θερμά. Για τον ίδιο σκοπό άλλη ανώνυμη έδωσε 100 δολάρια.

Ενα σπουδαίο έργο αρχίζει εντός των ημερών στη Βουδούσα. Είναι, κάτι που θα δώσει αίσθητική ομορφιά και λα-

καθαριότητα, ο τοίχος αντιστήριξης από την είσοδο του χωριού (Νέα ερήση) μέχρι ψηλά — γέφυρα λού-

Ομάδα τελωνειακών υπαλλήλων της Αλβανίας βρίσκεται τις τελευταίες ημέρες στα Γιάννινα, προσκεκλημένη από τους τελωνειακούς υπαλλήλους της 7ης Τελωνειακής Περιφέρειας Ηπείρου.

Οι Αλβανοί θα παραμείνουν στα Γιάννινα για 10 ημέρες και στο διάστημα αυτό θα έχουν συνεργασία με τους Έλληνες συναδέλφους τους για τελωνειακά θέματα.

Αποκτόμε φίλους με τα Γυμναστήρια και έφθασαν οι πρώτες οικονομικές ενισχύσεις από το εξωτερικό 12.500 γινάτια. Κυρία και φίλοι μας τη μεταξωτή

σταλή ποδοσφαιριστών ΒΟΒΟΥΣΑ του Π.Α.Σ. τους ευχαριστούμε θερμά. Για τον ίδιο σκοπό άλλη ανώνυμη έδωσε 100 δολάρια.

Ενα σπουδαίο έργο αρχίζει εντός των ημερών στη Βουδούσα. Είναι, κάτι που θα δώσει αίσθητική ομορφιά και λα-

καθαριότητα, ο τοίχος αντιστήριξης από την είσοδο του χωριού (Νέα ερήση) μέχρι ψηλά — γέφυρα λού-

Ομάδα τελωνειακών υπαλλήλων της Αλβανίας βρίσκεται τις τελευταίες ημέρες στα Γιάννινα, προσκεκλημένη από τους τελωνειακούς υπαλλήλους της 7ης Τελωνειακής Περιφέρειας Ηπείρου.

«Συμβολή των βλάχων στην πνευματική και εθνική αναγέννηση»

Γράφει ο Μιχάλης Γ. Τρίτος

Στα πλαίσια του βου αν-
ταμώματος των Βλάχων ο
Δήμος Μετσόβου και η Παν
ελληνική Ένωση Πολιτιστι-
κών Συλλόγων Βλάχων ορ-
γάνωσαν διάλεξη με θέμα
«Συμβολή των Βλάχων
στην πνευματική και Εθνι-
κή αναγέννηση» και ομίλη-
τή τον ρωμαντιστή — θαλ-
κανιολόγο κ. Αχιλλέα Λα-
ζάρου. Η ομιλία έγινε
στην Κεντρική πλατεία
του Μετσόβου. Τον διακεκρι-
μένο ομιλητή παρουσίασε
στο πολυπληθές ακροατή-
ριο ο Δήμαρχος Μετσόβου
κ. Δημήτριος Τόπης. Στην
αρχή τόνισε τις λαμπρές
σπουδές, τους πολλούς επι-
στημονικούς τίτλους, τις εμ-
περιστατωμένες συγγραφές
για τις οποίες πρόσθεσε
ότι εκτός της επιστημονικής

αξίας αποκτούν και τερά-
στια σημασία για την αντί-
κρουση της αναζωογονη-
της προπαγάνδας μειονοτή-
των. Με παρηγορία και σα-
φήνεια απέκρουσε κάθε χα-
ρακτηρισμό των Βλάχων
σαν εθνοφίλους ή εθνικής ο-
μάδας διαφορετικής από
τον Ελληνισμό. Πώς επι-
χειρείται τα τελευταία χρό-
νια από άγνοια ή από σκο-
πιμότητα προπαγανδιστική.

Ο ομιλητής κ. Λαζάρου
με γλαφυρότητα και ευφρά-
δεια έκανε μία σύντομη έκ-
θεση των τεκμηρίων, αρχαι-
ολογικών, ιστορικών, γλωσ-
σολογικών, εθνολογικών,
λογογραφικών για την ελλη-
νική καταγωγή των Βλά-
χων του Ελληνικού χώρου.
Κατέστησε απόλυτα σαφές
ότι οι βλάχοι φυλετικά και

πολιτιστικά είναι ακραιφνέ-
στατοι Έλληνες, το δε δευ-
τερεύον γνωστικό ιδίωμα,
τα βλάχικα, στο οποίο οφεί-
λουν την προσωνομία, απο-
τελεί κατάλοιπο της επιδρά-
σεως, που άσκησε η δημό-
δης λατινική στην ηπειρωτι-
κή Ελλάδα κατά την ρω-
μαιοκρατία και την πρώτο
βυζαντινή περίοδο.

Στη συνέχεια προσκόμι-
σε αδιάψευστα στοιχεία για
την αντίσταση των Βλάχων
κατά των Τούρκων, μάλι-
στα προ της αλώσεως της
Κωνσταντινουπόλεως, όταν
οι Γιουρούκοι είχαν εισέλ-
θει στην Θεσσαλία. Επειτα
ανέφερε τις επαναστατικές
πρωτοβουλίες του Καραμ-
χάλη στον Ολυμπο, το 1489
των Βορειοηπειρωτών κατά
το 1572, μετά τη ναυμαχία
της Ναυπάκτου, με τον Μω-
ταίο Παπαγιάννη και τον
αρχιεπίσκοπο Αχρίδος Ιω-
ακίμ, ο οποίος ούτως ή
ολλογραφία του Φιλίπ-
που Β. της Ισπανίας αρχι-
ε

πίσκοπος της σκλαβωμένης
Ελλάδας, που σημαίνει ότι
και πέρα των σημερινών
συνόρων ο χώρος ήταν Ελ-
ληνικός! Έκανε μνεία της
εξεγέρσεως του μητροπολί-
τη Λαρίσης Διονυσίου του
Φιλοσόφου σε συνεννόηση
με τους Ανδεγαυούς της Σι-
κελίας και τον ηγεμόνα
των παριστινών ηγεμονιών
Μιχαήλ τον Γενναίο η-
πειρωτικής καταγωγής,
βλαχοζαγορίσιας, που περί
το 1600 είχε ξεσηκώσει και
τα Βαλκάνια με τη σύμπρα-
ξη του μητροπολίτη Τρινα-
βου Διονυσίου. Σχολίασε
την συγγραφή του Α. Ζαμί-
τρου και την έκκλησή του
για βοήθεια των Ρώσων
προς τους σκλαβωμένους
Έλληνες. Μνημόνευσε την
εγκατάσταση του Ν. Γαβρι-
ήλ, του Μιλέσκου, στην αυ-
λή του τσάρου Αλεξίου Μι-
χαήλ, ο οποίος ούτως ή
ολλογραφία του Φιλίπ-
που Β. της Ισπανίας αρχι-
ε

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο ισχυρός υδροκί- νητος τροχός

»—» Από την 1η σελίδα
χρησιμοποιηθούν, ιδίως για
σκέπασμα, πεντακάθαρους ό-
ταν κρουσεί ο καιρός.

Το μαντάνι είναι μία γρα-
φική ξύλινη τετραγωνική
υσκακή διαστάσεων μικρού
δωμάτιου. Από την οροφή
της κρέμονται τέσσερα τε-
ράστια ξύλινα σφυριά, τα
οποία με τη σειρά τους κι-
νούμενα πίσω—εμπρός, χτυ-
πούν (κυριολεκτικά κοπα-
νούν!) συνεχώς μουσκεύμε-
να καινούργια μάλλινα υ-
φάσματα, απλωμένα σε μία
επίσης ξύλινη πλατφόρμα.
Τα σφυριά αυτά κινούνται
καθώς στρέφεται, κάτω α-
πό την όλη συσκευή, ένας
οδοντωτός υδροκίνητος άξο-
νας με τέσσερα ξύλινα «δό-
ντια» (δηλαδή τέσσερες ο-
μοιόμορφες γρενιέρες, που
προεξέχουν τόσο, ώστε το
καθένα, με τη σειρά του, να
ανυψώνει ένα σφυρί. Ο ρυθ-
μικός δε και υπόκωφος χτύ-
πος του που ακούγεται μέρα
—νύχτα, μερικές εβδομά-
δες κάποτε, αποτελεί τον
παλμό του χωριού μας.

Παρέα με γειτονόπουλά
μου, επιθυμούσα να πλησιά-
σω ένα μαντάνι, για να χα-
ρώ από κοντά τις κινήσεις
των σφυριών του. Δίσταζα
όμως, φοβούμενος μην εμ-
πλεχθώ στα εξαρτήματα
του μαντανιού και με... πολ-
τοποίησαν τα σφυριά του!

Η νεοτριβιά είναι ένας
πελώριος κώνος, από σανί-
δια που χρησιμεύουν για
βαρέλιαχωμένους με τη «μύ-
τη» του στο έδαφος — και
χωρίς κανένα εξάρτημα.
Το νερό που πέφτει με δύνα-
μη από την κρεμαστή χτυ-
πάει στην περίμετρο το νερό
προκαλώντας περιστροφική
κίνηση σ' όλη τη μάζα του
νερού, καθώς και στις θε-

λέντζες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Σύγχρονα μέσα, ιδίως
εργαλεία, νέες πηγές ενέρ-
γειας, υλικά και τεχνικοί
τρόποι μετέβαλαν τα πάν-
τα σήμερα. Τα υγρά καύσι-
μα, τα αμέτρητα ηλεκτρο-
κίνητα εργαλεία, οι νέες μη-
χανές και οι νέες μέθοδοι
αποτελούν θανάσιμο πλήγ-
μα στις παλιές εχίνες και
στην εξελιγμένη επιτηδότη-
τα αρχαιοτάτων που διέ-
πρεσαν «τον καιρόν εκεί-
νον». Οι μηχανικές επιδεξιό-
τητες του Νικολίτου και
άλλων αυτοδιδασκτών εξει-
δικευμένων τεχνιτών δεν θα
υποβιβασθούν, αλλά θα κα-
ταλήξουν σε σιδιές οδο-
σταύρους των «μαέ-
στων».

Πολλές ασχολίες της θλά-
χας νοικοκυράς (όπως το
κέντημα και η χρήση του
αργαλιού) θα εκλείψουν. Ο
ισχυρός νεροκίνητος τρο-
χός, που στριφογυρίζει και
σκορπάει καθαρό νερό προς
όλες τις μεριές, θα αντικα-
τασταθεί παντού από μία
ισχυρή Ντήζελ μηχανή που
βρωμάει σκάθαρο πετρέ-
λαιο. Και σε λίγο καιρό θα
σιγήσει για πάντα η γλυ-
κειά μας βλάχικη γλώσσα
στα όμορφα βουνήσια χω-
ριά μας.

Εμείς δε οι γεροντότε-
ροι ας σημειώσουμε κάμπο-
σα από τα όσα περασμένα
ξέραμε, ώστε οι απόγονοί
μας να έχουν μία ιδέα για
κάποια πυχή βλάχικη πολι-
τισμού πριν εξαφανισθεί κι
αυτός.

(Ελεύθερη μετάφραση,
από τα αγγλικά του Γι-
άννη Πινδέα)

Για την Αγία Παρασκευή

Οι παρακάτω συγχωρια-
νοί μας έδωσαν να εξής πο-
σά για την Αγία Παρα-
σκευή:

- Γεώργιος Β. Νόλας 10.000
- Ηλίας Πέτρου 5.000
- Ιωάννης Ράπτης 3.500
- Μαριγούλα Ι. Γεωργίου 5.000
- Τάκης Κούσκος 5.000
- Νικόλαος Ζ. Δήμου 10.000
- Λεωνίδας Γεωργίου 12.000
- Χρήστος Κ. Γεωργίου 5.000
- Ελισσάβετ Χατζή 10.000
- Ιωάννης Αθ. Καζάνας 5.000
- Μιχάλης Ν. Βραζιτούλης 20.000

- Ζήσης Γ. Χρήστος 10.000
- Δημοσθένης Κ. Χατζής 40.000
- Χρήστος Ζ. Χατζής 50.000
- Βασίλειος Ι. Δήμου 10.000
- Λουκία Γρ. Τσέθη 10.000
- εις μνήμη του συζύγου της Γρηγόρη Τσέθη.

Δώσανε και άλλοι κάτοι-
κοι αλλά δεν θέλουν να δη-
μοσιευθούν τα ονόματά τους
Η Εκκλησιαστική Επι-
τροπή τους ευχαριστεί ό-
λους.

— ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ
ΣΤΟ ΑΛΛΟ ΦΥΛΛΟ.

Η Εριφύλλη Λά- λου έρωτευμένη με τη Βοβούσα

Η γνωστή στο Πανελλή-
νιο κ. Ερ. Λάλλου, λέκτωρ
του Πανεπιστημίου Αθηνών
στο Τμήμα Φυσικής Αγω-
γής, ερωτεύτηκε τη Βοβού-
σα και το αποδεικνύει εμ-
πράκτως με την επιμελημέ-
νη κασσέα του πανηγυρι-
ού που έστειλε στον Π.Σ.
από την επίσκεψή της.
Σύντομα θα προβληθεί

σε συγκέντρωση στο χωριό
μας.
Η κα Λάλλου, είναι η μο-
ναδική στο είδος της (το
χωρό) για την Ελλάδα και
για μας είναι τιμή μεγάλη,
που είμαστε στην φροντίδα
της και ευχαριστώντας την
...έχει μόνη προσέκληση
στον τόπο μας, ΤΗ ΒΟΒΟΥ-
ΣΑ.

Ο Μποροδήμος και τα έργα του Σταδίου

Θα ήταν παράλειψη να
μην ευχαριστήσουμε δημό-
σια τον γκρεϊντερίστα Χρή-
στο Μποροδήμο για τις δου-
λειές που έκανε με το μη-
χάνημά του στις γυμναστη-
ριακές εγκαταστάσεις της
Βοβούσας και να τονίσου
με ακόμη, ότι είναι καλλι-
τέχνης, στη δουλειά του κι
όλα αυτά φίλοι μας αφιλο-
κερδώς.

Μπορούμε να πούμε και
πάλι ότι όλα τα έργα (Δε-
ση — Στάδια) έγιναν χω-
ρίς χρήματα, με την προσω-
πική προσφορά των Βοβού-
σιων, μόνο δεν ξέρουμε
αν παρακινήθηκε από τους
Βλάχους, ο αγαπητός Χρή-
στος ή το έχει στο αίμα του
αυτό θα το δείξει το μέλ-
λον

Δημήτριος Γίγος

Ο μονιμότερος επισκέπτης

Δεν είναι καθόλου εύκο-
λο και μάλιστα κάθε χρόνο
ένας Αμερικάνος, να έρχε-
ται στην Ελλάδα και κατ'
ευθείαν στη Βοβούσα και
μάλιστα σε παλαιή «ρε-
κόρ» αρκετών μηνών.

Ο συμπαθέστατος μπάρ

μπα Δημητράκης διαφημί-
ζει στα πέρατα της οικου-
μένης τη Βοβούσα μας με
τον τρόπο του. Αυτό ας γί-
νει παράδειγμα και για
άλλους συγχωριανούς μας.
Θ. Δ.

Θανάσης Νόλλας

δυνεκής προσφορά

Ενας επιχειρηματίας Βο-
βουσιώτης με πλούσια δρα-
στηριότητα κοινωνική και
εποικιστική, είναι ο
γνωστός Αθηναίος κ. Θανά-
σης Νόλλας.

Ολιγομήλητος, σοβαρός
και σθερνός, είναι πάντα
στη διάθεση της προκοπής
του χωριού μας.

Επειδή όμως δεν του α-

ρέσει η προβολή δεν θα α-
ναφέρουμε... περισσότερα...
όμως περιμένουμε τα ίδια
να σκεπτόνται και άλλοι
συγχωριανοί που έχουν τη
δυνατότητα... να βοηθή-
σουν.

Ευχαριστούμε για όλα
τον φίλο μας κ. Θανάση

ΧΡ. ΔΡΟΥΓΙΑΣ

«Σπορτίβο»

Ο Τόκης Γρίκος από το Μέτσοβο

και η κολλιτεχνία του

Αλήθεια, μας έκανε εν-
τύπωση η μεταστροφή καινού-
ρια (από δωρεά φίλου
μας) στολή ποδοσφαίρου
που σχεδίασε ο κ. Γρίκος
(με το έμβλημα — τη γέφυ-
ρα του Αβού στο στήθος
και σε γύρο πολιτιστικός
της «ΜΠΑΡΤΣΑ».

σάλλογος Βοβούσας) και
στην πλάτη «ΒΟΒΟΥΣΑ»
του αξίζει ο τίτλος του καλ-
λίτη — καταστηματού-
χη.

Όμως τον ευχαριστούμε
και για τη δωρεά μπάλας
της «ΜΠΑΡΤΣΑ».

Οικονομική ενίσχυση της εφημερίδας μας

- 1.— Γεώργιος Γιαννακόπου-
λος 1.000
- 2.— Οικογένεια Θεοδοσιά-
δου, Βέροια, εις μνήμη του
Πάπου Μήτη 3.000
- 3.— Ο συμπατριώτης καθη-
γητής Αγγλικών Λεωνίδας
Γεωργίου 5.000
- 4.— Ο συμπατριώτης Δη-
μήτριος Γίγος 1.500
- 5.— Ο συμπατριώτης Γί-
γος Φραντσίσκος που κα-
τοικεί στην U.S.A. 1.500
- 6.— Ελισσάβετ Κ. Χατζή
και οικογένεια, εις μνήμη
του Κ. Χατζή 10.000
- 7.— Ελένη Δημοπούλου 2.500
- 8.— Ζήσης Ν. Δήμου 2.500